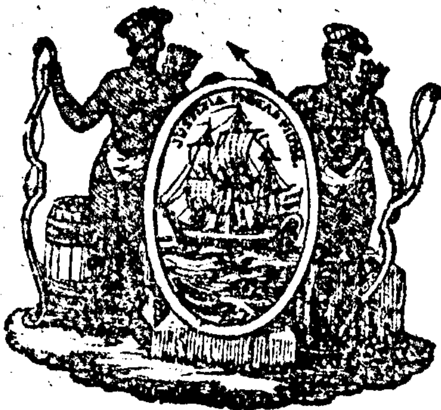
A°. 1837. N°. 88.

Vrijdag, den 3den November.

Surinaamsche Courant.

Paramaribo.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 2 November 1837.*

Namens der Heer Procureur Generaal belast met de waarneming van het Gouvernement Generaal, wordt hij deze bekend gemaakt, dat de *Zetting van het BROOD* bepaald is, als volgt:

Een BROOD van 8 Centen moet wegen 6 Oncen.

En dat van 4 Centen, 3 Oncen.

Wordende alle Broodbakkers gelast, zich daarnaar te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,

G. S. DE VEER.

Scheepstydingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 29sten October, de Nederlandsche Sloep *Ludolph en Constant*, Kapt. F. G. Strong, van Nickerie, laatstelijk van Coronie, hebbende 6 dagen reis; Passagiers: de Heeren G. Martin, James Thornhill, G. Maynard, John Pickering en Mejufvrouw R. Pickering, alsmede de bedienden Koenraad, John en March, benevens de Slaven Louis, Patiëntie, Diamant en Heintje.

Den 30sten, het Schip *Julia*, Kapt. J. Hilbrands van Amsterdam, hebbende 47 dagen reis; Passagiers: de Heeren J. J. Ooijkaas Jr., N. J. Bisschop, Mejufvrouw A. J. Polak met hare drie Kinderen Aron, Jacob en Bernard Ballin.

UITGEKLAARD

Den 21sten, het Schip *Hillegonda Ida*, Kapt. H. A. Hendriks; lading: 385 vaten Suiker.

Den 30sten, het Schip *'t Vertrouwen*, Kapt. C. Zaal, lading: 333 vaten Suiker, 17 balen schoone en 1 baal vuile Katoen. — Beide naar Amsterdam.

Idem, de Nd. Am. Brik *Cadet*, Kapt. E. Babson, naar Boston; lading: 227 vaten Malassie.

Idem, de Nd. Am. Brik *Hibernia*, Kapt. S. Sayward, naar Gloucester, lading: 221 vaten Malassie.

Idem, de Sloep *Gezaghebber van Romondt*, Kapt. J. Simmons, naar St. Martin; in ballast.

Den 31sten, het Schip *de Eensgezindheid*, Kapt. C. Meijer, naar het Hout Etablissement in de Coppename en verder naar Amsterdam.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 19den, Augustus jl., *Wilhelmina Maria*, J. C. Atkes. — Den 21sten, *Suriname*, R. van der Meij. — Den 22sten, *Harmonie*, D. Spreenw. — Den 26sten, *de Jonge Arie*, L. Hus. — Idem, *Catharina*, H. H. Bakker. — Idem, *Jeannette*, T. Bodeman Hz. — Idem, *Antonia*, E. Speelman. — Den 2den September, Z. M. Transport-Schip DORDRECHT, Kapt. Luit. KOOPS. — Allen van hier.

NAAR HERWAARTS GEZEILD.

Den 30sten Augustus, *de Jonge Hylke Tromp*, Oldendorp. — Idem, *Agenoria*, van der Kolff. — Idem, *Henriette*, J. C. Willems. — Den 5den September, *Wilhelmina*, J. N. Kliut.

Buitenlandsche Berigten.

UITTREKSELS uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 9 September 1837.

Duitsche Berigten.

FRANKFORT, 31 Augustus.

In het *Intelligenz Blatt* leest men:

In eene oude kronijk vinden wij aangeteekend op welk eene wijze de mode van knevel- en zoogenaamde *imperiaal*-baardjes te dragen, in de wereld gekomen is. » Toen de Mooren in Spanje waren ingevallen, was het Christensche met het Mohammedaansche volk vermengd; men moet dus op een middel bedacht zijn, om bij elke ontmoeting zich oogenblikkelijk onder de ongeloovigen te kunnen onderscheiden. De Christenen lieten zich daarom dwars onder den neus de knevels en beneden de lippen eene vertikale haar-linie opgroeijen, waardoor het kruisteeken voorgesteld werd; dit merkteeken heeft den eigenlijken grond tot de eerste uniformering van van het krijgsvolk gelegd. Men ziet dus, dat dit gezigtssieraad maar in het geheel niet van onedelen oorsprong is

— De Silezische Courant deelt uit Warmbrun van 14 Augustus hetgeen volgt mede:

Het reuzengebergte heeft bij deszelfs aanlokkende schoonheden der natuur nog de bekoorlijkheid van het romaneske verkregen, door eene Italiaansche roovergeschiedenis. Op den 10den dezer maand kwam een gezelschap uit Breslau op de Riesenbauden (in het Boheemsche gebergte) aan, juist op het oogenblik dat een geweldig strijd op leven of dood tusschen de knechts van den logementhouder Remer en zes gewapende roovers was ontstaan. De bandieten hadden te St. Pieter naauwkeurige berigten ingewonnen, nopens het vermogen van den herbergier en het tijdstip van eenig bezoek; zij kenmerkten reeds dadelijk hunne verschijning in de Riesenbauden door gewelddadige aanranding van drie vrouwen, die zich slechts door snelle vlugt wisten te redden. De 16jarige dochter van den logementhouder redde met eigen gevaar een dier vrouwen en werd deswege door eenen der roovers met een mes aangevallen, en de haar ter hulpe komende vader door anderen op den grond gerukt en vreesselijk mishandeld. Er waren gewisselijk moord en roof gepleegd, zoo niet de bedienden van het Breslauer gezelschap en de knechts van den herbergier ter juister stond in de bloedige worsteling waren tusschen getreden. De roovers trokken hunne pistolen, verdedigden zich tegen de toegesnelde overmagt, wondden verscheiden personen en gaven zich eerst over, toen het bloed hun in stroomen langs het ligchaam liep. Uit de reispassen bleek, dat een der roovers een zwervende bakkersgezel, de ander een kramerij-handelaar en een derde zelfs een rentenier was! Een hunner poogde, op het voorbeeld van de Italiaansche bandieten, zich door list te redden; tot dat einde speelde hij den stervenden, verlangde geestelijken bijstand in zijn laatste oogenblikken, en toen de goedmoedige bergbewoners, door zijn berouw en christelijk verlangen geroerd, hem minder strengelijk bewaakten, sprong hij eensklaps op, sloeg en stiet de omstanders neder en snelde naar de deur, waar hij evenwel andermaal werd gevangen. Deze rooveraanval is de eerste, welke zich sints vele jaren in die streeken vertoont, om welke reden dezelve meer het voorkomen van een romantisch geval heeft behouden en de vermetele bezoekers van het Hooggebergte niet in het minste afschrikt.

— Een particuliere brief uit Mentz, dd. 18 Augustus, deelt nopens het aldaar gevierde Gutenbergs-feest het volgende mede:

Ik zal u nopens den verderen gang onzer Gutenbergs-feesten, zoo als die na den dag van den 14den Augustus zijn gevierd geworden, alleen het zakelijkste melden. De voormiddag van den 15den werd door de talrijke vreemdelingen meest doorgebragt met het bezigtigen onzer plaatselijke merkwaardigheden en met het bezoeken der juist plaats hebbende groote jaarlijksche kunsttentoonstelling van het Rijnsche *Kunst-Verbond.* Des middags ten 2 ure begon het visschers-spiegelgevecht op den Rijn, een wezenlijk schoon volksfeest; hoogst ontzagwekkend was het gezigt van den statigen stroom, die als bezaaid was met fraai versierde en kanonnen voerende schepen, aan welker boord deels de strijdlustige visscherwereld, deels de aanschouwers, deels de oostenrijksche en pruissische militaire muzijkkorpsen zich bevonden. En op de beide oevers van den Rijn bevond zich de volksmenigte, ten getale van vele duizenden, den verwinnaars en verwonnenen toejuichende en luid jubelende, vol lust en vrolijkheid over dit zeldzame en merkwaardige sshouwspel. — Des avonds ten half negen ure groote fakkel-optogt naar het Monument en door de voornaamste straten der stad. Vele huizen waren luisterrijk verlicht, aan andere prijkten heerlijke chassinetten, die op de geschiedenis der Boekdrukkunst-uitvinding betrekking hadden; in de meesten heerschten lust, vergenoegen nn vrolijkheid. Op dezen avond zag het in ons Mentz uit, zoo als het in eene wereldstad uitziet. Ten tien ure begon het feestelijk bal in den schouwburg. — Onvergetelijk eindelijk zal mij de voormiddag van den 16den Augustus, de derde onzer feestdagen, zijn, op welken voormiddag de openbare deputatie der aanwezige geleerden, Boekhandelaars en Boeddrukkers, in de groote zaal van het *Gutenbergshof* vergaderd was, ter behandeling der vraag: »Wanneer zal het eeuwfeest van de uitvinding der drukkunst gehouden worden?" Ongeveer driehonderd personen hadden zich voor dit openlijk te voeren pleit aangeboden, en onder hen telde men vele in het vak doorwrochte geleerden, beroemde schrijvers en voorname Boekhandelaars. Aanvankelijk scheen de discussie tot geene beslissing te zullen komen; men vreesde voor de debatten der geschiedenis-onderzoekers, die natuurlijkerwijze hunne overtuigingen en bewijzen te verdedigen hadden. Weldra echter voerden verscheiden redenaars, door schitterende redekavelingen de zaak nader tot het doel, en met een overgroote meerderheid werd besloten, dat het eeuwfeest van de uitvinding der Boekdrukkunst door geheel Duitschland op den 24sten Junij 1840 moet gevierd worden. Nimmer heb ik meer belangrijke debatten bijgewoond. Geheel het beschaafde Duitschland scheen in deze vergadering vertegenwoordigd te zijn; men streed niet om te strijden, het gold hier veelmeer alleen de zaak. Na het beëindigen dezer gewigtige beraadslaging, werden verscheiden toasten ingesteld, als *de schim van Gutenberg! den onsterfelijken Thorwaldsen, den President der Gutenbergs Commissie!* enz. Men verliet de zaal met zeldzame tevredenheid, met fiere, verruimde borst. — Des middags werden in onze *neue Anlage* verscheiden concerten gegeven, en des avonds tot gala-tooneelvertooning de opera *Oberon*.

opgevoerd, waarin de beroemde Haitzinger zong. Ik besluit deze schets met de verzekering, welke ik uit zoo veler vreemdelingen mond gehoord heb: »Sedert eeuwen is in Duitschland geen zoo schoon feest gevierd, als het Gutenbergs-feest op den 14den, 15den en 16den Augustus te Mentz."

— Men schrijft uit Berlijn, dd. 28 Augustus:

Z. M. heeft, ten gevolge van het toenemen der cholera alhier, bevolen niet alleen de manoeuvres der garde te schorsen, maar ook de gewone excercitien der troepen voorloopig verboden, en tevens bevolen dat, zoodra twintig cholera-gevallen zich in het derde armeekorps zullen hebben vertoond, dit kamp dadelijk op te breken.

Ten opzigte der ziekte, die thans in onze hoofdstad woedt, valt ongelukkiglijk te vermelden, dat de vreugde van korten duur was, aan welke men zich overgaf toen de hitte door een koeler weder werd opgevolgd en toen op 25 en 26 dezer, het getal zoowel der cholera-ziekten als sterfgevallen verminderde. De aangiften van 27 en 28 dezer, leveren daarentegen eene buitengewone vermeerdering op, zijnde er weder 135 zieken bijgekomen, eene hoogte, welke in 1831—1832 nimmer was bereikt, vermits destijds 103 het grootste getal was. Ook zijn toen nimmer meer dan 103 sterfgevallen geteld, terwijl eergisteren 81 menschen onder die ziekte bezweken; zij onderscheidt zich ook aanmerkelijk daardoor, dat zij plotselijk verschijnt en de toestand even plotselijk hoopeloos wordt.

Van den 29sten tot den 30sten Augustus zijn aan de cholera ziek geworden 100 personen en daaraan 55 overleden.

— Uit Wisbaden, wordt dd. 31 Augustus het volgende gemeld:

Aangezien thans door de bemoeijingen van het Darmstadter ijzeren-spoorbaankommitté alle uitzigt op eene vereeniging tusschen den Mentzer en den Taunus-spoorweg verdwenen is, zoo zal naar men verneemt, de spoorbaan van Frankfort naar Wisbaden en Biebericb geleid, en het voor Mentz teruggehouden actien-aandeel van één millioen guldens eerlang openlijk geveild worden, vermits zulks het meest geschikte middel ter gelijkmatig verdeeling is. Indien ook daardoor voor het oogenblik de koers der aktien gedrukt wordt, dan behoort anderzijds niet vergeten te worden, dat het agio, hetwelk de ondernemers zich voorgesteld hebben, hun in bate komt, en hetzelve alsdan op zich zelven beter wordt. Het is nu te wenschen, dat de aanleg der spoorbaan met rasse schreden zal worden voortgezet, en dat alle leverancien, inzonderheid die der rails, van wege de kommissie zullen begeven worden.

Fransche Berigten.

PARIJS 5 September.

In den *Constitutionnel* leest men:

De reis van den Koning en de Koningin der Belgen naar Londen heeft vele gissingen in den boezem van het diplomatiek ligchaam te weeg gebragt. Men kent de maagschapsbetrekking tusschen de Koningin Victoria en den Koning Leopold. Ook is men niet onbewust, dat de Hertogin van Kent heimelijk genegen is de raadgevingen van haren broeder te volgen, en daar deze laatste steeds de voorstander der Tories is geweest, maar belang heeft om den Hollandschen invloed van het Hof zijner nicht te verwijderen, maakt men daaruit op, dat zijne Londensche reis ten doel heeft, het ministerie van Lord Melbourne te schragen, en eene echtverbindienis tusschen de Koningin van Groot-Brittannie en een Prins uit het Huis van Coburg tot stand te brengen.

De Londensche Tories hebben zich zeer ontevreden betoond over het bezoek van Koning Leopold, en terstond bij zijne aankomst te Ramsgate hebben zij hem aangemaand, zich niet te mengen in de aangelegenheden van een land, over hetwelk hij niet geroepen is, te regeren, en om zijne Koninklijke nicht van zijne raadgevingen te verschoonen. — Intusschen zijn de hoofden der behoudende partij, en onder anderen Lord Wellington, den Koning en de Koningin der Belgen te gemoet gegaan, die hen te Ramsgate met groote bewijzen van eerbied heeft ontvangen.

Men beweert dat Koning Leopold eenen grooten invloed op de Koningin Victoria, zoo wel als op hare moeder heeft, en dat de invloed van het kabinet der Tuilerien zich waarschijnlijk te Londen zal doen vertegenwoordigen. Het is te vermoeden, dat het Fransche kabinet in het voordeel der Tories zoude gehandeld hebben, indien de Doctrinairen, tijdens het overlijden van Koning Willem, in Frankrijk aan het bewind waren geweest. Maar wij hopen, dat het ministerie Molé met de Engelsche Reformisten gemeene zaak maakt en den Koning der Belgen zal bewogen hebben, al zijnen invloed in het werk te stellen, om de zege der Tories in Engeland te beletten.

— De Baron Louis is den 26sten Augustus, op een landgoed bij Parijs, in twee en tachtig jaren ouderdom overleden. Hij heeft in Frankrijk onder zeer onderscheidene regeringsvormen en omstandigheden, aanzienlijke ambten bekleed. Hij begon zijne loopbaan als raad in het Parlement te Parijs, omhelsde met ijver de beginselen der omwenteling van 1789, en diende bij de groote mis, die de toenmalige Bisschop van Autun, thans Prins de Talleyrand, den 14den Julij 1799 in het *Champ de Mars* las, aan dezen tot diaken. Ook na dien tijd stond hij steeds met den Heer de Talleyrand in naauwe betrekking. Na door Lodewijk XVI tot verschillende belangrijke zendingen gebruikt te zijn, week hij in 1792 het land uit, en keerde eerst na Frankrijk terug na de verheffing van Napoleon, wien hij in verschillende hooge ambtsbetrekkingen, onder anderen ook als administrateur der schatkist, diende. In 1810 stond hij aan het hoofd der Commissie van liquidatie in Holland, van welk tijdstip, zoo als thans in de Parijssche bladen beweerd wordt, het overgroot vermogen hetwelk hij nalaat, inzonderheid dagteekende. Ofschoon in het Fransche wetgevende ligchaam naauwelijks een warmer lofredenaar van Napoleon te vinden was, dan de baron Louis, schaarde, hij zich in 1814 dadelijk aan de zijde van Lodewyk XVIII, volgde deze naar Gent en werd diens minister van financien. Onder Karel X behoorde de baron Louis eenigermate tot de tegenpartij: zoodat hij ook, dadelijk na de omwenteling van 1830, ofschoon reeds 75 jaren oud, door Koning Lodewyk Philips tot minister van finantien werd benoemd. Na weinige maanden werd hij in die betrekking door den Heer Laffitte opgevolgd; hij bleef tot zijn einde bij het tegenwoordige bestuur in groot aanzien.

Engelsche Berigten.

LONDEN, 4 September.

New-Yorksche dagbladen verhalen het volgende ergerlijke voorval, dat aldaar op 24 Julij in de Duitsche Hervormde kerk heeft plaats gevonden. Omstreeks 11 ure traden twee elkander benijdende geestelijken, ieder door zijne aanhangers vergezeld, de kerk binnen en betwisteden elkander den toegang tot den predikstoel. Men vocht met stokken en knuppels; zelfs de sieradien van het altaar werden afgerukt en tot wapenen gebezigd. Beide partijen veroverden beurtelings herhaaldelijk den preekstoel, maar werden telkenmale weder verdreven. Inmiddels werd de stormklok geluid; de brandspuiten kwamen aansnellen om de vlammende woede der kemphanen te blusschen. De policie dwong eindelijk de beide partijen de kerk te ruimen. De twee Eerwaarde personen hadden als atleten gevochten: de kleederen hingen hun bij flarden van het lijf.

— Lord Palmerston heeft den volgenden brief geschreven aan de kiezers van Tiveston, door welke plaats hij in het Parlement benoemd is.

»Mijne Heeren! Vergun mij op nieuw u mijnen dank aan te bieden voor de bijzondere eer, welke gij mij bewezen heht, met mij tot een uwer vertegenwoordigers in het parlement te benoemen; en weest verzekerd dat ik er naar streven zal om mij uw vertrouwen waardig te maken, door eene ijverige vervulling van mijne staatspligten, en door eene naauwlettende bewaking van de plaatselijke belangen van de verlichte en ijvervolle gemeente, welker vertegenwoordiging mij is mogen te beurt vallen.

»De uitslag van de algemeene verkiezing is geweest dat de hervormingsgezinden eene besliste en zekere meerderheid in het Lagerhuis erlangd hebben, ten volle genoegzaam, ter verzekering van het overwigt van die beginselen van regering, welke gij belijdt, en volgens welke gij wenscht dat 's lands aangelegenheden bestuurd worden.

»Het moet ongetwijfeld voor de hervormingsgezinden noodzakelijk voorkomen om vereenigd te blijven; want door onderlinge eenstemmigheid, door standvastig volhouden tegen zwarigheden, en door geduld bij tijdelijke vertragingen, zullen de hervormingsgezinden van de drie koningrijken de welgegronde voortgangen van wetgevende verbetering verzekeren.

»Ierland is het gedeelte des lands, alwaar de grootste misbruiken bestaan, en alwaar de middelen van herstel het meest dringend gevorderd worden; en het volk van Ierland heeft ondubbelzinnig, door zijne tegenwoordige keuze van vertegenwoordigers, bewezen, wat hetzelve dunkt nopens de betrekkelijke verdiensten van de twee tegenover elkander staande stelselen van regering, waarvoor laatstelijk de kandidaten zich hebben opgedaan."

Schepen in Lading.

Ter Drukkerij van J. L. FUCHS.